

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι,

Καλή Χρονιά και Χρόνια Πολλά!

Σας υπενθυμίζουμε ότι τη **Δευτέρα 12 Ιανουαρίου 2015**, στις **8:30μ.μ.** στο **Πνευματικό Κέντρο του δήμου Καλαμάτας με πρωτοβουλία του Συνδέσμου Φιλολόγων Μεσσηνίας η Άννα Βαγενά** θα παρουσιάσει μία από τις καλύτερες παραστάσεις της φετινής θεατρικής περιόδου της Αθήνας, το έργο της Βάσας Σολωμού Ξανθάκη **«Ο γάμος»**.

«Ο Γάμος» πρωτοπαρουσιάστηκε το 1994 στο Θεσσαλικό Θέατρο και γνώρισε τεράστια επιτυχία σε θεατρική διασκευή και σκηνοθεσία του Κώστα Τσιάνου. Στην τωρινή παράσταση «ο Γάμος» παρουσιάζεται με τη μορφή του μονολόγου σε θεατρική προσαρμογή – σκηνοθεσία και ερμηνεία της Άννας Βαγενά.

«Ο Γάμος» είναι η ιστορία μιας απλής γυναίκας από τα Αμπελάκια της Θεσσαλίας, μιας χωριάτισσας που σήκωσε στους αδύνατους ώμους της, παλικαρίσια, τη μοίρα της και συγχρόνως τη μοίρα πολλών γυναικών του τόπου μας. Έζησε τη βαναυσότητα ενός αλκοολικού πατέρα, είδε την αγάπη του άνδρα της να μεταμορφώνεται σε περιφρόνηση, όταν άρχισε να γεννάει κωφάλαλα παιδιά εξαιτίας της βαριάς κληρονομικότητας του αλκοολικού πατέρα της και πάλεψε με νύχια και δόντια, σε μια κοινωνία που δεν δέχεται εύκολα την αναπηρία.

Επίσης, την **Τετάρτη 21 Ιανουαρίου 2015**, στις **7:30μμ** στα γραφεία μας στο **ισόγειο του Πνευματικού Κέντρου** θα κόψουμε, όπως κάθε χρόνο, τη **βασιλόπιτα** μας. Σας περιμένουμε όλους να ανταλλάξουμε ευχές και ιδέες για την νέα χρονιά.

Για το Δ.Σ.

Η πρόεδρος

Ο γενικός γραμματέας

Μαρία Τσαγκαράκη

Βασίλειος Μπαζάνης

**Αποσπάσματα κριτικών για την παράσταση του «Γάμου»
σε σκηνοθεσία & θεατρική προσαρμογή Κώστα Τσιάνου,
Θεσσαλικό Θέατρο 1994, Θέατρο Μεταξουργείο 2000**

Κώστας Γεωργουσόπουλος «ΤΑ ΝΕΑ»:

[...] Η ιστορία της Λενάκης είναι η ιστορία χιλιάδων γυναικών, συζύγων και μητέρων αυτού του έρμου τόπου. Απλή, τραγική, τρυφερή, αποτρόπαια, απελπισμένη και αισιόδοξη μαζί. Όπως η ζωή η ίδια.

[...] Όμως η συνταρακτική ερμηνεία της Άννας Βαγενά σφραγίζει αυτό το μικρό θαύμα. Η καλή ηθοποιός ώριμη, κυρία των μέσων της, αυθεντική, πλήρης, κάτοχος μιας συγκινησιακής δεξαμενής αρτεσιανών υδάτων, πλάθει μνημείο ρόλου, αξέχαστη στιγμή.

Ο φίλος υπουργός Παιδείας πρέπει να δει την παράσταση και να την καταστήσει κτήμα εσαεί του σχολικού προγράμματος. Υποκαθιστά ώρες ιστορικής, κοινωνικής, λογοτεχνικής και λαογραφικής ύλης [...]

Μηνάς Χρηστίδης «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»:

[...] Η Βαγενά του «Γάμου» είναι -με λίγα λόγια- συνταρακτική. Καταλαβαίνω την ηχηρότητα της λέξης, αλλά δεν την παίρνω πίσω. Δημιούργησε ένα πρόσωπο. Μέσα σε δύο ώρες είδαμε τη μακριά ζωή μιας γυναίκας -η Λενάκη υπήρχε, πραγματική, εκεί, στη σκηνή.

Με λιτή, αλλά ακριβέστατη κίνηση, με λόγο καθαρό, στηριζόμενο και πλήρη. Με αποχρώσεις χωρίς χάσματα και άλματα. Και, κυρίως, με συγκίνηση που ερχόταν από ερεθισμούς μιας προσωπικής μνήμης, τωρινής, χθесινής και αρχαίας [...]

Λέανδρος Πολενάκης «ΑΥΓΗ»:

[...] Ο «Γάμος» της Ξανθάκη είναι ένα πολύ δυνατό, πραγματικά, κείμενο. Δείχνει το δρόμο που διανύσαμε για να φθάσουμε ως εδώ και τον δείχνει ανάγλυφο.

[...] Η Άννα Βαγενά είναι πράγματι έξοχη, καθώς εστιάζει από διαφορετική κάθε φορά απόσταση το πρόσωπο της κεντρικής ηρωίδας μπαίνοντας και βγαίνοντας από τον ρόλο χωρίς να ταυτίζεται απόλυτα μ' αυτόν. Η καλύτερή της ως τώρα δουλειά [...]

Θυμέλη «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»:

[...] Η θαυμάσια αυτή παράσταση, έχει μέγιστη αρετή της την ερμηνεία της Άννας Βαγενά. Η ηθοποιός καταθέτει απλόχερα όλη την ευαισθησία της, τη γνωστή αγάπη της για τους ανθρώπους της γενέθλιας γης της, της Θεσσαλίας. Η Ά. Βαγενά δεν ερμηνεύει απλώς το ρόλο της Λενάκης. Τον βιώνει, τον ανασύρει μέσα από τις «ρίζες» της, σαν ύμνο στη μάνα γενεών και γενεών της Θεσσαλίας. Τον τραγουδά με την αλήθεια και τη γλυκύτητα των δακρύων της και τον αποθανατίζει [...]

Ματίνα Καλτάκη «ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ»:

[...] Λόγια μετρημένα, λόγια με τη δύναμη της αλήθειας για την ύπαρξη και τον πόνο της, λόγια που στο στόμα της Άννας Βαγενά γίναν φωτιές συναισθήματος. Θα ήταν λάθος να μιλήσουμε για υποκριτική ικανότητα της ηθοποιού. Η Βαγενά αναγνωρίζοντας στο ρόλο της Λενάκης κάποιους δικούς της, προσωπικούς κώδικες, δεν έπαιξε άλλον ένα ρόλο. Άνοιξε τα φυλλοκάρδια της και για δύο περίπου ώρες απογύμνωσε σ' ένα φως ψυχής τους θεατές, δίνοντάς τους πίσω μόνο ότι ταιριάζει στο απολύτως ουσιώδες της ανθρώπινης ιδιότητας [...]